

equips aeronàutics, els sistemes aeroportuaris i de navegació, així com dels serveis, i les activitats de l'aviació civil, amb vista a garantir la seguretat i l'accés dels passatgers i usuaris que, per motius de discapacitat o edat, presentin limitacions de mobilitat o comunicació.

Aquesta regulació s'ha inspirat en els principis de no-discriminació, compensació de desavantatges, accés universal i disseny per a tothom, i incorporar les regles i recomanacions adoptades pels organismes internacionals en aquesta matèria.

Disposició addicional vuitena.

L'ordenació dels requisits de formació i experiència exigits per a l'exercici professional d'activitats aeronàutiques s'acomoda, en qualsevol cas, a les regles que estableixen les normes del dret comunitari europeu.

En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'elaborar un projecte de llei en què es determinin les equivalències acadèmiques dels títols, les llicències, els diplomes o els certificats que habiliten per a l'exercici de les funcions pròpies del personal aeronàutic.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) L'article 8, el paràgraf primer de l'article 32 i els articles 152 a 159 del capítol XIX de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.

b) Els articles 3, 4, 5 i 6 del Reial decret llei 15/2001, de 2 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de transport aeri.

c) Els articles 1, 2 i 13, l'apartat 2 del 6 i l'apartat 1 de l'article 3 del Reial decret llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els ministeris de Defensa i de Transports i Comunicacions en matèria d'aviació.

d) Els articles 88, 89, 90 i 91 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, i l'article 64 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Els preceptes que conté aquesta Llei es dicten a l'empara de les competències atribuïdes amb caràcter exclusiu a l'Estat en l'article 149.1.4a i 20a de la Constitució.

Disposició final segona. *Actualització de la quantia de les sancions.*

S'autoritza el Govern per actualitzar, mitjançant un reial decret, l'import de les sancions econòmiques que preveu aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, determinar el règim particular aplicable a l'operació de les aeronaus d'Estat no militars, i està facultat, així mateix, per adequar les definicions d'accident, incident greu i incident d'aviació civil a les que estableixin les normes internacionals i comunitàries reguladores de la investigació tècnica dels esdeveniments aeris.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de 20 dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 7 de juliol de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13812 *LLEI ORGÀNICA 8/2003, de 9 de juliol, per a la reforma concursal, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.* («BOE» 164, de 10-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La reforma concursal exigeix una modificació molt profunda de la legislació vigent, tant en l'aspecte substantiu com en el processal, algunes de les mesures de les quals han de tenir el rang de llei orgànica. Aquesta Llei orgànica recull les disposicions de la reforma concursal que, per la seva naturalesa o perquè afecten normes vigents d'aquest caràcter, requereixen el rang esmentat.

La primera d'aquestes disposicions es refereix als drets fonamentals del deutor. Tradicionalment, la declaració d'insolvència ha produït efectes sobre la persona del deutor, que fins i tot podien consistir en l'arrest del fallit. La reforma concursal s'ha d'orientar, de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional, en el sentit de temperar el rigor d'aquests efectes, suprimir els de caràcter repressiu i limitar-se a establir els necessaris des d'un punt de vista funcional, en benefici de la tramitació normal del procediment i en la mesura que aquesta ho exigeixi, i conferir al jutge la potestat de graduar-los i d'adequar-los a les circumstàncies concretes de cada cas; però és inevitable que en alguns casos aquests efectes assoleixin drets fonamentals de la persona del deutor, com són els de llibertat, secret de les comunicacions, inviolabilitat de domicili i lliure residència i circulació pel territori nacional.

La intervenció de les comunicacions, la imposició del deure de residència i l'entrada al domicili són mesures que, tant en els casos de suspensió com en els d'intervenció de l'exercici de les facultats patrimonials del concursat, poden ser necessàries per a la tramitació normal del procediment, però que sempre ha d'adoptar el jutge amb les garanties adequades i motivant en tot cas la procedència de la resolució.

L'arrest domiciliari del concursat s'ha de preveure, a més, només com a mesura extrema en els casos en què infringeixi el deure de residència, incompleixi la prohibició d'absentar-se sense autorització judicial o hi hagi motius fundats per témer que ho faci.

II

El caràcter universal del concurs justifica la concentració en un sol òrgan judicial de les matèries que es consideren de transcendència especial per al patrimoni del deutor, circumstància que porta a atribuir al jutge del concurs la jurisdicció exclusiva i excloent en matèries com totes les execucions i mesures cautelars que es puguin adoptar en relació amb el patrimoni del concursat per qualssevol òrgans jurisdiccionals o administratius, així com determinats assumptes que, en principi, són de la competència dels jutjats i tribunals de l'ordre social, però que pel fet d'incidir en la situació patrimonial del concursat i a fi d'aconseguir la unitat del procediment no s'han de resoldre separatament.

Mitjançant la modificació corresponent de la Llei orgànica del poder judicial (nou article 86 ter), aquesta atribució de jurisdicció exclusiva i excloent ara s'incorpora expressament a les competències dels jutjats mercantils.

La creació d'aquests nous jutjats especialitzats dins de l'ordre jurisdiccional civil, de la necessitat inqüestionada dels quals s'ha fet ressò expressament el Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia signat el 28 de maig de 2001, respon a un doble propòsit. D'una banda, donar resposta a la necessitat que planteja la nova Llei 22/2003, concursal, que atribueix al jutge del concurs el coneixement de matèries pertanyents a diferents disciplines jurídiques i que, fins al dia d'avui, estaven assignades a diferents ordres jurisdiccionals, fet que exigeix del titular de l'òrgan judicial i del personal al seu servei una preparació especialitzada.

D'altra banda, la complexitat de la realitat social i econòmica del nostre temps i la seva repercussió en les diferents branques de l'ordenament aconsella d'avançar decididament en el procés de l'especialització. Amb aquesta finalitat, s'encomanen als jutjats mercantils altres competències afegides a la matèria concursal, i amb això s'obre un camí de futur que ha de rendir fruits importants en el procés de modernització de la nostra justícia. Interessa afegir en aquest punt dos aclariments importants. La denominació d'aquests nous jutjats al·ludeix a la naturalesa predominant en les matèries atribuïdes al seu coneixement, no a una identificació plena amb la disciplina o la legislació mercantil, de manera que, ni s'atribueixen en aquest moment inicial als jutjats mercantils totes les matèries mercantils, ni totes les matèries sobre les quals n'estenen la competència són exclusivament mercantils. De fet, el criteri seguit per a aquesta atribució, dins de l'ordre jurisdiccional civil, no respon a directrius dogmàtiques preestablertes, sinó a un contrast pragmàtic de les experiències que han avançat en la nostra pràctica judicial aquest procés d'especialització que ara es generalitza. Es parteix així d'unes bases inicials prudentes que s'han de desenvolupar progressivament en els anys venidors, d'acord amb l'experiència que es vagi acumulant.

A més d'això, amb la creació dels jutjats mercantils s'han d'aconseguir altres objectius. En primer lloc, que la totalitat de les matèries que se suscitin dins de la seva jurisdicció siguin resoltes per titulars amb coneixement específic i profund de la matèria, cosa que ha de facilitar unes resolucions de qualitat en un àmbit de complexitat tècnica indubtable. En segon terme, això ha de contribuir que aquestes mateixes resolucions es dictin amb una celeritat més gran, ja que aquest coneixement millor del jutge en la matèria es tradueix en una agilitat més gran en l'estudi i la resolució dels litigis. En tercer lloc, s'aconsegueix més coherència i unitat en la tasca interpretativa de les normes, i és possible assolir criteris més homogenis, i evitar resolucions contradictòries en un àmbit de vocació europea indubtable, fet que genera una seguretat jurídica més gran. Finalment, la creació d'aquests jutjats especialitzats dins de l'ordre jurisdic-

cional civil suposa una redistribució del treball que correlativament afavoreix el millor desenvolupament de les previsions de la nova Llei d'enjudiciament civil.

Per tot això, aquesta especialització també ha de tenir la seva implantació a la segona instància; per fer-ho només cal que una o diverses seccions d'audiències provincials, en funció del volum de treball, assumeixin en exclusiva el coneixement dels assumptes propis d'aquesta jurisdicció mercantil, experiència que, tal com s'acaba d'assenyalar, ja ha estat portada a la pràctica en algunes audiències. Aquesta exclusivitat contribueix encara més a la unificació interpretativa de les normes sotmeses a la seva consideració.

Aquestes reformes tan importants impliquen la necessària modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial. D'una banda, cal la creació d'alguns nous jutjats, especialment a les capitals de província en què, tant perquè són nuclis on els procediments concursals són estadísticament més freqüents, com pel fet de tenir atribuït el coneixement exclusiu de determinades pretensions amb exclusivitat a la resta (seus del Tribunal Superior de Justícia), així resulti convenient per al compliment adequat de la funció jurisdiccional respecte als terminis processals. De l'altra, no hi ha res que impedeixi la mera reconversió de jutjats civils en aquests mercantils de nova creació, a les províncies on, en consideració al volum d'assumptes, no sigui necessària l'ampliació de la planta; sense perjudici, a més, que algun jutjat pugui estendre la seva jurisdicció a una altra província, dins d'una mateixa comunitat autònoma, si això resulta convenient en funció del volum d'assumptes.

De la mateixa manera i pel mateix principi d'eficàcia i adequació de mitjans, i en els casos en què condicions objectives així ho aconsellin, es poden establir jutjats mercantils en poblacions diferents a la capital de província.

Al Consell General del Poder Judicial correspon una selecció i preparació rigorosa dels jutges que hagin d'ocupar aquest tipus d'òrgans judicials; amb aquesta finalitat es preveu un sistema d'especialització preferent en el qual s'han de superar proves tendents a acreditar un coneixement específic de la matèria.

III

Aquesta reforma de la Llei orgànica del poder judicial també permet donar compliment efectiu a les previsions del Reglament (CE) número 40/1994, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, l'article 91 del qual obliga cada Estat membre a designar al seu territori un nombre tan limitat com sigui possible de tribunals nacionals de primera i de segona instància, denominats «tribunals de marques comunitàries», encarregats d'exercir les funcions que s'estableixen al reglament esmentat.

L'opció que presenta més avantatges i que s'ajusta millor a les indicacions de la normativa esmentada és la de designar als jutjats mercantils i la secció corresponent de l'Audiència Provincial d'Alacant tribunals de marques comunitàries a Espanya, en primera i segona instància, respectivament, i estendre'n la jurisdicció — a aquests efectes exclusius— a tot el territori nacional. És a Alacant precisament on té la seu l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior (OAMI), la missió principal de la qual és la promoció i l'administració de les marques, els dibuixos i els models en l'àmbit de la Unió Europea, tasca en què comparteix amb les jurisdiccions dels estats de la Unió Europea la de decidir sobre les sol·licituds d'invalidació d'aquests títols posteriorment al seu registre. El fet que tribunals i oficina tinguin la seu a la mateixa ciutat permet optimitzar millor els recursos, així com garantir agilitat i rapidesa en les comunicacions entre

tots dos, a més d'inserir la tasca d'aquests nous òrgans judicials en un context en què, des de fa anys, estant treballant professionals especialitzats en aquesta matèria.

Amb la reforma també es dona compliment a les previsions del Reglament (CEE) núm. 12/2003, del Consell de la Unió Europea, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència que preveuen els articles 81 i 82 del Tractat, per al qual s'atribueix als nous jutjats mercantils la competència per conèixer dels litigis en què s'apliquin els preceptes esmentats.

Article primer. Efectes del concurs sobre drets fonamentals del concursat.

1. Des de l'admissió a tràmit de la sol·licitud de declaració de concurs necessari, a instàncies del legitimat per instar-lo, o des de la declaració de concurs, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, i tant en els casos de suspensió com en els d'intervenció de les facultats d'administració i disposició del deutor sobre el seu patrimoni, el jutge pot acordar en qualsevol estat del procediment les mesures següents:

1a La intervenció de les comunicacions del deutor, amb garantia del secret dels continguts que siguin aliens a l'interès del concurs.

2a El deure de residència del deutor persona natural a la població del seu domicili. Si el deutor incompleix aquest deure o hi ha raons fundades per témer que el pugui incomplir, el jutge pot adoptar les mesures que consideri necessàries, inclòs l'arrest domiciliari.

3a L'entrada al domicili del deutor i el seu registre.

2. Si es tracta del concurs d'una persona jurídica, les mesures que preveu l'apartat anterior també es poden acordar respecte de tots o algun dels seus administradors o liquidadors, tant dels qui ho siguin en el moment de la sol·licitud de declaració de concurs, com dels que ho hagin estat dins dels dos anys anteriors.

3. L'adopció de qualsevol de les mesures que descriu l'apartat 1 d'aquest article s'acorda amb l'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i mitjançant una decisió judicial motivada, de conformitat amb els criteris següents:

a) La idoneïtat de la mesura en relació amb l'estat del procediment de concurs;

b) El resultat o l'objectiu perseguit, que s'exposa de manera concreta;

c) La proporcionalitat entre l'abast de cada mesura i el resultat o l'objectiu perseguit;

d) La durada de la mesura, amb fixació del temps màxim de vigència, que no pot passar de l'estrictament necessari per assegurar el resultat o l'objectiu perseguit, sense perjudici que, si persisteixen els motius que van justificar la mesura, el jutge n'acordi la pròrroga amb els mateixos requisits que l'adopció. Durant el temps de vigència de la mesura, el jutge pot acordar-ne en qualsevol moment l'atenuació o el cessament.

4. La intervenció de les comunicacions telefòniques s'ha de fer de conformitat amb el que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

5. L'autorització judicial d'entrada i escorcoll al domicili del deutor o de les persones a les quals es refereix l'apartat 2 d'aquest article, quan en neguin el consentiment, s'ha de basar en indicis racionals d'existència de documents d'interès per al procediment concursal, no aportats, o en la necessitat d'aquesta mesura per adoptar-ne qualsevol altra de procedent.

6. Les decisions judicials estimatòries les pot recórrer en apel·lació el deutor en el termini de cinc dies, sense efectes suspensius, davant l'Audiència Provincial. Aquest recurs té tramitació preferent.

Article segon. Modificacions de la Llei orgànica del poder judicial.

La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda modificada en els termes següents:

1. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«L'exercici de la potestat jurisdiccional s'atribueix als jutjats i tribunals següents:

Jutjats de pau.

Jutjats de primera instància i instrucció, mercantils, penals, contenciosos administratius, socials, de menors i de vigilància penitenciària.

Audiències provincials.

Tribunals superiors de justícia.

Audiència nacional.

Tribunal suprem.»

2. L'apartat 2n de l'article 75 queda redactat de la manera següent:

«2n Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutjats socials de la comunitat autònoma, així com dels recursos de suplicació i els altres que preveu la llei contra les resolucions dels jutjats mercantils de la comunitat autònoma en matèria laboral, i les que resolguin els incidents concursals que versin sobre la mateixa matèria.»

3. El número 1 de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Les audiències provincials, que tenen la seu a la capital de la província, de la qual prenen el nom, estenen la seva jurisdicció a tota ella, sense perjudici del que preveu l'apartat 4 de l'article 82.»

4. L'apartat 4 de l'article 82 queda redactat de la manera següent:

«En l'ordre civil les audiències provincials coneixen dels recursos que estableixi la llei contra resolucions dictades en primera instància pels jutjats de primera instància de la província.

També coneixen dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils, llevat de les que es dictin en incidents concursals que resolguin qüestions de matèria laboral, i s'han d'especialitzar amb aquesta finalitat una o diverses de les seves seccions, de conformitat amb el que preveu l'article 98 d'aquesta llei orgànica.

Així mateix, la secció o les seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzin a l'empara del que preveu el paràgraf anterior coneixen, a més, en segona instància i de manera exclusiva, de tots els recursos als quals es refereixen l'article 101 del Reglament núm. 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència estenen la jurisdicció a tot el territori nacional i a aquests únics efectes es denominen tribunals de marca comunitària.»

5. El capítol V del títol IV es denomina «Dels jutjats de primera instància i instrucció, mercantils, penals, contenciosos administratius, socials, de vigilància penitenciària i de menors».

6. S'afegeix un nou article 86 bis, amb la redacció següent:

«1. Amb caràcter general, a cada província, amb jurisdicció en tota la província i seu a la capital, hi ha d'haver un o diversos jutjats mercantils.

2. També es poden establir en poblacions diferents de la capital de província quan, ateses la població, l'existència de nuclis industrials o mercantils i l'activitat econòmica, ho aconsellin, i en cada cas s'ha de delimitar l'àmbit de la jurisdicció.

3. Es poden establir jutjats mercantils que estenguin la seva jurisdicció a dues o més províncies de la mateixa comunitat autònoma, amb l'excepció del que preveu l'apartat 4 d'aquest article.

4. Els jutjats mercantils d'Alacant tenen competència, a més, per conèixer, en primera instància i de manera exclusiva, de tots els litigis que es promoguin a l'empara del que preveuen els reglaments números 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència els jutjats esmentats estenen la seva jurisdicció a tot el territori nacional, i a aquests únics efectes es denominen jutjats de marca comunitària.»

7. S'afegeix un nou article 86 ter, amb la redacció següent:

«1. Els jutjats mercantils coneixen de totes les qüestions que se suscitin en matèria concursal, en els termes que preveu la Llei reguladora. En tot cas, la jurisdicció del jutge del concurs és exclusiva i exclou en les matèries següents:

1r Les accions civils amb transcendència patrimonial que es dirigeixin contra el patrimoni del concursat a excepció de les que s'exercitin en els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors a les quals es refereix el títol I del llibre IV de la Llei d'enjudiciament civil. Amb el mateix abast coneix de l'acció a què es refereix l'article 17.1 de la Llei concursal.

2n Les accions socials que tinguin per objecte l'extinció, la modificació o la suspensió col·lectives dels contractes de treball en els quals sigui patró el concursat, així com la suspensió o l'extinció de contractes d'alta direcció, sense perjudici que quan aquestes mesures suposin modificar les condicions establertes en un conveni col·lectiu aplicable a aquests contractes es requereix l'acord dels representants dels treballadors. En l'enjudiciament d'aquestes matèries, i sense perjudici de l'aplicació de les normes específiques de la Llei concursal, s'han de tenir en compte els principis inspiradors de l'ordenament normatiu estatutari i del procés laboral.

3r Qualsevol execució davant els béns i drets de contingut patrimonial del concursat, sigui quin sigui l'òrgan que l'ha ordenat.

4t Qualsevol mesura cautelar que afecti el patrimoni del concursat, excepte les que s'adoptin en els processos civils que queden exclosos de la seva jurisdicció en el número 1r.

5è Les que en el procediment concursal ha d'adoptar en relació amb l'assistència jurídica gratuïta.

6è Les accions tendents a exigir responsabilitat civil als administradors socials, als auditors o, si s'escau, als liquidadors, pels perjudicis causats al concursat durant el procediment.

2. Els jutjats mercantils coneixen, així mateix, de les qüestions que siguin de la competència de l'ordre jurisdiccional civil, respecte de/d':

a) Les demandes en les quals s'exerceixin accions relatives a competència deslleial, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, així com totes les qüestions que dins d'aquest ordre jurisdiccional es promoguin a l'empara de la normativa reguladora de les societats mercantils i cooperatives.

b) Les pretensions que es promoguin a l'empara de la normativa en matèria de transports, nacional o internacional.

c) Les pretensions relatives a l'aplicació del dret marítim.

d) Les accions relatives a condicions generals de la contractació en els casos que preveu la legislació sobre aquesta matèria.

e) Els recursos contra les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de recurs contra la qualificació del registrator mercantil, d'acord amb el que disposa la Llei hipotecària per a aquest procediment.

f) Els procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del dret que en deriva.

g) Totes les incidències o pretensions que es promoguin com a conseqüència de l'aplicació de la normativa vigent sobre arbitratge en les matèries a les quals es refereix aquest apartat.»

8. L'apartat 1 de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«Els jutges de primera instància i d'instrucció, mercantils, penals, contenciosos administratius, de menors i socials s'han de substituir entre si les poblacions on n'hi hagi diversos, de la manera que acordi la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, a proposta de la Junta de Jutges.»

9. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«La substitució dels jutges penals correspon, en el cas de l'article 89, als de primera instància. En els altres casos, els jutges penals i, igualment, els de primera instància i instrucció se substitueixen pels jutges mercantils, de menors, contenciosos administratius i socials, segons l'ordre que estableixi la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia.»

10. S'afegeix un segon paràgraf al número 1 de l'article 236 de la Llei orgànica del poder judicial, que passa a tenir la redacció següent:

«1. La publicitat dels edictes s'entén complerta mitjançant la inserció, segons escaigui, als butlletins oficials que assenyalin les lleis processals.

Quan així es prevegi expressament, aquesta publicitat i comunicacions es poden substituir, en els termes que es determinin reglamentàriament, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics.

2. La publicació en qualsevol altre mitjà es pot acordar a petició i a costa de la part que ho sol·liciti.»

11. S'afegeix a l'article 329 un nou apartat 4 amb la redacció següent:

«4. Els concursos per a la provisió dels jutjats mercantils es resolen en favor de qui, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels jutjats

esmentats obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que determini reglamentàriament el Consell General del Poder Judicial, tingui un lloc millor en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen amb els magistrats que acreditin haver romàs més anys en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat primer.

Els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament.

En el cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial també estableix activitats específiques i obligatòries de formació que s'han de fer abans de la presa de possessió de les destinacions esmentades pels jutges a qui correspongui ascendir.»

12. S'afegeix a l'article 330 un apartat 5 amb la redacció següent:

«5. Els concursos per a la provisió de places de magistrats de les seccions de les audiències provincials que coneguin en segona instància dels recursos interposats contra qualsevol tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils es resolen en favor de qui, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels jutjats esmentats, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, tingui millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen amb els magistrats que acreditin haver romàs més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, pels magistrats que acreditin haver romàs més temps en òrgans judicials mixtos. Si no, per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat primer.»

13. L'apartat 1 de la disposició addicional vuitena queda redactat de la manera següent:

«La competència per tramitar i decidir en primera instància els processos civils sobre impugnació d'acords socials que estableixen el Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes; la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada; la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, així com els que versin sobre la nul·litat de registre de qualsevol de les modalitats de la propietat industrial a les quals es refereix la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, queda en tot cas atribuïda als jutges mercantils que siguin competents.»

Disposició transitòria única.

Fins al moment en què entrin en funcionament els jutjats mercantils, les funcions que atribueix a aquests la Llei concursal són assumides pels actuals jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció, d'acord amb el que estableix la Llei de demarcació i de planta judicial, i s'hi aplica el que disposa l'apartat 7 de l'article segon de la present Llei orgànica.

Aquestes funcions les pot assignar la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia respectiu, amb caràcter exclusiu, a un dels jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció del partit judicial.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Disposició final primera. *Modificacions de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.*

En el termini de tres mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, el Govern remet a les Corts Generals un projecte de modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, a fi d'adequar les seves previsions a la present Llei orgànica.

Disposició final segona. *Entrada en funcionament dels jutjats mercantils.*

Els jutjats mercantils entren en funcionament a partir del dia 1 de setembre de 2004.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció del que disposen l'article primer i la disposició transitòria, que entra en vigor el dia 1 de setembre de 2004.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 9 de juliol de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
MARIANO RAJOY BREY

13813 LLEI 22/2003, de 9 de juliol, concursal. («BOE» 164, de 10-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei pretén satisfer una aspiració profunda i llargament sentida en el dret patrimonial espanyol: la reforma de la legislació concursal. Les crítiques severes i fonamentades que ha merescut el dret vigent no han estat seguides, fins ara, de solucions legislatives que, malgrat la urgència reconeguda i els intents meritoris que s'han fet per preparar-les, s'han anat demorant i han provocat, alhora, un agreujament dels defectes que té la legislació en vigor: arcaisme, inadequació a la realitat social i econòmica del nostre temps, dispersió, manca d'un sistema harmònic, predomini de determinats interessos particulars en detriment d'altres de generals i del principi d'igualtat de tractament dels creditors, amb la